

Epilog 07

Lord Archimond padl a tak skončila druhá invaze Plamenné legie. Král lichů Nerzhul dobře cítil, jak se Azeroth pomalu vysmekává Legii z rukou, a rozhodl se jednat. Povolal k sobě nejvyššího ze svých Rytířů smrti, aby spojil svou mysl s jeho tělem a navždy opustil ledové vězení, do kterého byl za zradu Legií uvržen. Pán Legie Kil'Jaeden nemohl dopustit, aby na Azerothu vznikla nová mocnost, démonický Illidan byl tedy pověřen jediným úkolem: zničit Ledový trůn dříve, než k němu Arthas dorazí. Ukázalo se však, že přístup k Trůnu je blokován systémem starodávných obelisků, které se nacházely na různých místech Azerothu zmítaného boji o moc. Armády orků, lidí, nočních elfů a nemrtvých rozpoutaly boj o každíčký kousek půdy, který po vítězství nad Legií zůstal neutrální, a tak se velká část obelisků dostala do rukou několika mocných, kteří povětšinou neměli tušení, jaký účel ony monumentální stavby mají. Toho si byl zrádný Illidan velice dobře vědom, lží a intrikou se snažil z vládců vymámit nejeden z obelisků. Mezitím Arthasova moc rostla a jeho armáda získávala jeden obelisk za druhým. Omámen snadnými vítězstvími se vydal k Ledovému trůnu, aby se setkal se svým pánem. Illidanův největší triumf měl ale teprve přijít. Lady Sylvanas se svými věrnými totiž odhalila plány obou zrádců a získala kontrolu nad čtyřmi obelisky. Nyní bylo rozhodnutí o osudu Ledového trůnu na ní. Ať už za to mohla lstivá slova démona nebo Sylvanina nehasnoucí touha po pomstě, kontrola nad obelisky nakonec připadla Illidanovi. A tak se oba šampioni setkali pod ostrým vrcholem Ledového trůnu. Vypukl boj, v němž mohl zvítězit kdokoli, ale celá Legie nyní stála při Illidanovi - Kil'Jaeden si nemohl dovolit další porážku. Illidan potřeboval pouze proklouznout k Bráně Ledového trůnu, věděl, že moc obelisků zabrání Arthasovi projít za ním a on bude moci v klidu zničit Trůn. Rytíř smrti byl nesrovnatelně schopnější v boji tváří v tvář, zabránit slizkému Illidanovi prosmýknout se kolem se však ukázalo být nad jeho síly. Náhle stál Illidan před Ledovým trůnem a hleděl do Nerzhulových očí planoucích ledem. Stalo se však něco, co nečekal. Do trůnního sálu se podařilo proniknout také jednotce Orkské Hordy, která poté, co se lady Sylvanas vzdala kontroly nad svými obelisky, ovládala nejvíce obelisků ze všech čtyř mocných ras a mohla tak projít Branou stejně jako Illidan. Thrall se rozhodl chopit se příležitosti a rozhodnout o osudu Ledového trůnu sám. Sestavil jednotku nejschopnějších bojovníků, která měla zajistit, že ani jeden ze zrádců nedosáhne svého. Tak vypukl heroický boj, kde padlo mnoho udatných na obou stranách, nicméně démonický Illidan, podporovaný samotným Kil Jaednem, se ukázal být nezdolným. Když naposledy vydechl poslední z orků, vznesl se vítězný Illidan vysoko nad Trůn, ohromný vír temných sil proudil přímo do těla proradného démona a z jeho ohyzdných rukou skroucených křečí šlehal plamen temnoty přímo k Nerzhulovi, země se pomalu začínala třást a stěnami citadely pronikaly hluboké pukliny. Démon ještě zesílil proud energie, jeho tělo se začalo ohýbat a nepřirozeně kroutit, jeho řev plný nenávisti a bolesti se rozléhal v monumentálním dómu citadely. Náhle se celá scenerie ponořila do temnoty. Zdálo ze, že svět kolem zmizel. Mohla to být věčnost nebo jen zlomek vteřiny, než trosky trůnního sálu začaly znovu prosvítat skrze stíny. Na místě, kde se tyčil Ledový trůn, byla nyní jen pustina. Ledovec, na kterém citadela stávala, byl roztrhán na tisíce kusů a jednotlivé kry se od sebe začínaly pomalu vzdalovat. Po Illidanovi a jeho přísluhovačích nezbyla ani stopa.